

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Regeringen har stor forståelse for det radikale venstres ønske om en drøftelse af politiske reklamer. Naturligvis kan det da virke ulogisk at forbyde kommerciel sponsorvirksomhed og reklame og samtidig tillade politiske indslag af samme karakter, men sådan er betingelserne fastsat i forsøgsordningen, således som jeg i øvrigt også flere gange har redegjort for her i folketinget.

Den aktuelle kommunale valgkamp vil naturligvis sætte fokus på disse problemer og gøre dem tydelige for enhver. Spørgsmålet for regeringen er derfor ikke, om problemet er væsentligt eller ej, for det er væsentligt, og intentionerne om gennem denne debat at gøre alle bevidste om den virksomhed, der foregår i lokalradio og -TV, er vi ganske enige i.

Problemet med dette beslutningsforslag er derimod dels fremsættelsestidspunktet i forhold til kommunalvalget, som finder sted om mindre end 3 uger, dels at det, som man med forslaget ønsker at forbyde, respektive sikre, kræver nogle nærmere definitioner. Et par eksempler på spørgsmål, som man må afklare, er: ønsker man at gribe ind over for indgåede kontrakter? Hvad forstås man ved politisk formål? Og hvad vil man gøre ved stationer, der i overensstemmelse med lov og regler alene propagerer for ét bestemt politisk synspunkt, uanset om dette ikke måtte være reklame- eller sponsorvirksomhed?

Disse og flere spørgsmål må afklares meget hurtigt under udvalgsarbejdet. Det er for mig at se tvivlsomt, om det kan lade sig realisere inden den 19. november, for valgkampen er jo godt i gang. Vi må vel også overveje, om man så kort tid før forsøgsordningens udløb skal ændre i reglerne og i indtægtsmulighederne for nogle stationer, der har handlet lovligt og i god tro, eller om man skal afgøre dette spørgsmål i forbindelse med det lovforslag om en permanent ordning på lokalradio- og -TV-området, som vi i øjeblikket har til behandling i folketinget.

Men ingen tvivl om, at vi hilser debatten velkommen. Den måtte komme før eller siden. Vi finder, den er væsentlig, og vi deler bestemt det radikale venstres ønske om, at radio/TV-stationerne skal vise størst mulig åbenhed over for opstillingsberettigede lister ved kommunalvalget, og det ønske tror jeg i øvrigt at et stort flertal i folketinget deler.

Tastesen (S):

Beslutningsforslaget må vel nærmest betragtes som det radikale venstres reklameindslag i den kommunale valgkamp. Om partiet så når sin hensigt, er en anden sag, for forslaget er jo et indgreb over for den frihed, de lokale radio- og TV-stationer har fået i forsøgsperioden til at udsende de budskaber, de vil. Og lad mig så føje til her, at jeg naturligvis deler den opfattelse, at det tjener radio- og TV-stationer bedst, når de beskæftiger sig med politisk arbejde, at de søger også at lade divergerende synspunkter komme til orde.

Men det er netop en del af forsøget, at indehaverne af sendetilladelse ikke er forpligtet til alsidighed, og det er også en del af forsøget, at afprøvningen kan ske i forhold til politiske valg. Jeg synes faktisk, det er pinligt, at det radikale venstre nu foreslår en slags tvangsendgreb her midt i den kommunale valgkamp og kort tid før forsøgsperiodens udløb.

Kulturministerens notat af 17. oktober i år fortæller klart, hvordan retstilstanden er, samt at det i realiteten er en fortsættelse af den retstilstand, der var gældende ved det seneste folketingsvalg og ved EF-valget. De, som har sendetilladelse, har disponeret ud fra denne retstilstand med hensyn til salg af sendetid, og hvis man tænkte sig beslutningsforslaget vedtaget, ville det have karakter af en lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Jeg forstod derfor godt, at den tale, som ministeren holdt her for et øjeblik siden, var fuld af betænkeligheder, selv om man skulle søge at vise en vis form for god vilje, for rent praktisk ville man komme ud i nogle enormt store problemer, hvis man greb ind og ændrede grundlaget for forsøgsperioden her lige på det sidste.

Men jeg vil i øvrigt sige, at forslaget er en misforståelse med hensyn til nærdemokratiets funktioner. Lige så vel som dagblade bør radio- og TV-stationer i nærmiljøet have fuld frihed til at lægge deres egen redaktionelle linje. Alle medier beskæftiger sig i større eller mindre grad med udsendelser, der har et politisk indhold. At forlange f.eks., at alle 27 partier og lister, der opstiller til valget i København, skulle behandles ens i alle medier, har ikke noget med hverken fornuft eller praktisk virkelighed at gøre.